

Gymnázium Velké Meziříčí

Dějepisný seminář

Seminární práce na téma:

**Příběh zapomenutého obrázku
aneb
Záhadná smrt Eleonory Hudečkové**

Zadala: Mgr. Barbora Štindlová

Vypracovala: Marie Nedomová

Velké Meziříčí, prosinec 2016

Prohlašuji, že jsem svou seminární práci vypracovala samostatně a použila jsem pouze literaturu, prameny, atd. uvedené v seznamu vloženém v seminární práci.

Ve Velkém Meziříčí

.....

Resumé:

Tato práce se zabývá vraždou Eleonory Hudečkové. Srovnává verze rozšířené mezi lidmi se soudním spisem, který odhaluje alespoň část pravdy.

Resume:

This work deals with the murder of Eleanor Hudečková. Compares versions widespread among people with legal treatise that reveals at least part of the truth.

Resümee:

Diese Arbeit beschäftigt sich mit dem Mord an Eleanor Hudečková. Vergleicht Versionen verbreitet unter den Menschen mit juristischen Abhandlung, die zumindest einen Teil der Wahrheit offenbart

Obsah

1. Úvod	5
2. Lesní cesta a obrázek.....	6
3. Záznam v kronice a v matrice	7
4. Život Eleonory.....	8
5. Smrt Eleonory.....	9
5.1 První příběh smrti Eleonory	9
5.2 Druhý příběh smrti Eleonory	9
6.3 Třetí příběh smrti Eleonory.....	10
7. Jak to bylo ve skutečnosti?	11
8. Průběh soudního procesu	12
9. Hlavní otázky a rozsudek	14
10. Další život odsouzených	16
11. Jak to vlastně bylo?	Chyba! Záložka není definována.
12. Závěr	17

1. Úvod

Od dětství byl pro mě lesík Borovičko nedaleko obce Lavičky strašidelným místem. Možná to zapříčinily pověsti o loupežnících, kterými jsme se strašili, možná březový háj se zvláštními kameny, možná na mě tak působil les samotný. Tento pocit však umocňoval malý obrázek, který visel u polní cesty kousek za lesem. Kolemjdoucího upozorňoval na to, proč zde visí, svým nápisem: *„Zde tragickou smrtí zemřela Eleonora Hudečková. Kdo tyto řádky čte, ať si na ni vzpomene a otčenáš se pomodlí.“*

Vždy, když jsem si to četla, měla jsem mnoho otázek. Kdo byla Eleonora Hudečková? Proč zemřela právě zde? Co se skrývá za tragickou smrtí?

Na tyto otázky bych chtěla najít odpověď, zachovat tak památku Eleonory Hudečkové a uvést celý její příběh na pravou míru.

Při vypracovávání mé práce chci nejprve shromáždit verze toho, co se v lese za naší vesnicí stalo. Poté se budu snažit najít nějaký ověřený zdroj, ve kterém je zapsaná pravda. Nakonec bych ráda srovnala teze rozšířené mezi lidmi a oficiální zdroj.

2. Lesní cesta a obrázek

V lese Borovičku asi kilometr jihovýchodně od obce Lavičky visí u lesní cesty obrázek. Strohý nápis: „Zde zemřela Eleonora Hudečková. †1906“ neprozrazuje mnoho. Cesta dále zarůstá a kousek od obrázku končí.

Vždy tomu tak nebývalo. Kdysi to byla hlavní pěší cesta do Velkého Meziříčí. Mnoho dětí tudy denně chodilo do školy, mnoho lidí za prací a v neděli do kostela.

„To my jsme do školy chodili pěšky každý den. V létě jsme chodili bosí a boty jsme obouvali až na státní, tak jsme šetřili. V zimě byla vyšlapaná jenom úzká cestička a chodili jsme po jednom za sebou. A v neděli jsme šli dvakrát. Ráno na mši a odpoledne na požehnání. Dneska už by nikdo nešel.“¹

Kolem roku 1966 začal do Laviček jezdit autobus a lidé postupně přestali cestu využívat.

„Chodili jsme ke státní² na autobus, ale v neděli jsme chodili pěšky do kostela. Vždycky mě bavilo předbíhat lidi před námi, abych byl doma co nejdřív. V zimě, když nejel autobus, jsme museli taky pěšky, ale to se chodilo po státní.“³

Cesta pak postupně zanikala. Dnes už nechodí Borovičkem téměř nikdo a obrázek pomalu upadá v zapomnění. Jeho podoba se postupem času měnila a současný nápis byl prvním dílkem v celé skládance.

¹ Rozhovor dne 16. 5. 2016 s Ludmilou Nedomovou (*5. 5. 1923) – nejstarší obyvatelka Laviček - pamětnice

² Silnice II. třídy 602 spojující Brno a Jihlavu přezdívaná státní silnice, proto se dodnes říká, že se chodí od státní (od odbočky ze silnice č. 602 na obec Lavičky)

³ Rozhovor dne 14. 5. 2016 s Jaroslavem Nedomou (*2. 6. 1947) – pamětník

3. Záznam v kronice a v matrice

Matriční záznamy neobsahují žádnou zmínku o vraždě, která by byla spáchána v roce 1906. Záchranou se však stává obecní kronika. I když její vedení ustanovilo místní zastupitelstvo až v roce 1924, najdeme v ní zmínku o upomínce na tragickou událost.

„U cesty k Velkému Meziříčí nad Borovičkem jest obrázek na borovici nedaleko níž byla z vilnosti⁴ zavražděna r. 1900 Eleonora Hudečková Josefem Peterkou a Josefem Hladíkem.“⁵

Matriční záznamy pak potvrzují, že k vraždě došlo opravdu roku 1900. Přesněji v neděli 13. května. Díky nim se pak snáze hledají další informace o Eleonoře i o její rodině.

⁴ **vilnost** - chlípnost / sexuální zhýralost/ zvrhlost, zvrhlík, chlípník, exhibicionista, násilník (vrah z vilnosti) - viz chlípny, onanie, zvrhlost (<http://lidovyslovník.cz/index.php?dotaz=vilnost>)

⁵ Kronika obce Lavičky [online]. [cit. 2016-22-07] dostupná z: http://www.obec-lavicky.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=175&Itemid=79

4. Život Eleonory

Eleonora se narodila jako osmé dítě Jana a Josefy Hudečkových 24. února 1882. Její rodiče pocházeli z Velkého Meziříčí a 7. května 1869 koupili dům č. 27 v Lavičkách. Otec Jan zde pracoval jako kovář.⁶ Eleonora měla celkem devět sourozenců. Pět bratrů (Karla, Františka, Ludvíka, Jana a Václava) a čtyři sestry (Marianu, Josefu, Františku a Annu).

Eleonora zřejmě navštěvovala školu v Lavičkách tehdy ještě ve staré budově č. 48 vedle kapličky sv. Anny. Buď školu navštěvovala pět let a posléze chodila tři roky do školy měšťanské ve Velkém Meziříčí, anebo chodila celých osm let pouze do Laviček. Pro žáka byla jednodušší druhá varianta, protože nemusel docházet denně do města a učení bylo také lehčí. Povinnou školní docházku pravděpodobně ukončila v roce 1896. Poté odešla do služby do Velkého Meziříčí. Zde pracovala až do své smrti.

⁶ VOBORNÝ, J. a kol.: *Minulost a současnost obce Lavičky - Závist*. 1. vydání. Hlinsko: Tiskárna Grafies, 2014, s. 115.

5. Smrt Eleonory

Zde nacházíme kámen úrazu. Sto šestnáct let stará událost dnes už nemá svědky, kteří by zažili květnovou neděli, při níž zmizela mladá sedmnáctiletá dívka. Existují však příběhy, které se uchovaly dodnes. Všechny se v něčem liší, ale podstata zůstává stejná.

5.1 První příběh smrti Eleonory

Po oné neděli 13. května byla Eleonora náhle nezvěstná. Nějací lidé, zřejmě myslivci, šli do lesa a jejich psi se zastavili u rázu se dřevem a začali štěkat. Muži odrovnali dřevo a pod ním ležela mrtvá Eleonora. V ruce držela knoflík. Četníci podle něj začali hledat vraha. Zjistili, že takový knoflík bývá na kabátu pacholků. V domě č. 21 jednomu čeledínovi knoflík buď chyběl, anebo měl čerstvě přišitý jiný. Díky tomu usvědčili vraha.⁷

Ve sčítacích aparátech z roku 1900 najdeme v domě č. 21 rodinu Blahovu. Zapsaní jsou zde tři čeledíni: František Hladík, Josef Trojan a Josef Hladík. V kronice je uvedeno jméno Josefa Hladíka jako vraha. Avšak v kronice je zároveň jméno Josefa Peterky. První teorie však hovoří pouze o jednom pachateli.

5.2 Druhý příběh smrti Eleonory

Eleonora šla v neděli navštívit rodiče domů do Laviček. Avšak měla nějakou vadu na noze, zřejmě v krčku. Proto si chtěla odpočinout a sedla si. Dva kluci z Laviček kradli v lese bažantí vajíčka, a když viděli Eleonoru, dostali strach, že je prozradí. Rozhodli se ji zabít, aby je neprozradila. Pak ji odtáhli hlouběji do lesa a zahrabali do jehličí, které měl někdo připravené na odvoz. Avšak někdo je vyrušil a nestihli zahrabat celé tělo. Druhý den šla jedna paní na trávu a zkrátila si cestu přes les. Viděla část Eleonořina těla.

Četníci se snažili vyšetřit vraha. Ptali se mnoha obyvatel a jeden učeň kovářský jim říkal, že by ho nenapadlo, že se může něco stát, když viděl Eleonoru s dvěma kluky z Laviček. Zatčen byl František Hladík a František Peterka. Byli prý drženi ve vazbě a každý den je četníci vodili

⁷ Z rozhovoru s p. Josefem Malcem, obyvatel obce Lavičky zajímající se o historii. Rozhovor dne 15. 5. 2016 a s p. Stanislavem Blahou (*5. 6. 1935) vnuk paní Blahové, která měla na svém statku zaměstnaného Františka Hladíka. Rozhovor dne 24. 6. 2016

v poutech na místo činu a vyslýchali je. František Hladík tento psychický nátlak nevydržel a po čase se přiznal. František Peterka se nepřiznal. Oba byli odsouzeni. Hladík dostal šest let vězení a Peterky dvanáct let. Hladík se po vykonání trestu vrátil a založil rodinu. Peterka už se nevrátil. Říkalo se, že pracoval v sirných dolech a zemřel tam.⁸

6.3 Třetí příběh smrti Eleonory

Poslední a zároveň nejvíce nepravděpodobná verze. Eleonora si při cestě z Velkého Meziříčí odpočnula a dala si svačinu. Kluci ji viděli a chtěli ji vystrašit. Když na ni bafli, lekla se a jídlo jí zaskočilo. Následně se udusila. Kluci dostali strach, že by z toho měli nějaký problém a zahrabali ji v lese.⁹

⁸ Z rozhovoru s p. Stanislavem Blahou (*5. 6. 1935) vnuk paní Blahové, která měla na svém statku zaměstnaného Františka Hladíka. Rozhovor dne 24. 6. 2016

⁹ Z rozhovoru s p. Stanislavem Blahou (*5. 6. 1935) vnuk paní Blahové, která měla na svém statku zaměstnaného Františka Hladíka. Rozhovor dne 24. 6. 2016

7. Jak to bylo ve skutečnosti?

Ve sčítacích aparátech z roku 1900 můžeme najít Františka Hladíka z domu č. 56 zapsaného jako trvale nepřítomného (z domu pocházel, ale v dané době zde nepobýval). V poznámce je dodáno, že je v Plzni v žaláři. V domě č. 15 můžeme najít Františka Peterku, který však také není trvale přítomen. Poznámka prozrazuje, že byl ve Volarech v žaláři. Tyto údaje vyvracejí zápis v kronice, kde se mluví o Josefu Hladíkovi a Josefu Peterkovi. Posledním vodítkem se stává soudní spis, který je uložen v Moravském zemském archivu v Brně.

Spis obsahuje pouze popis hlavních jednání. Zbylé protokoly z výslechů svědků i obviněných byly bohužel skartovány.

8. Průběh soudního procesu

Celý soudní proces se odehrával u Krajského soudu v Jihlavě. Proces probíhal v říjnu roku 1900. Obžaloba byla podána 9. června 1900.

„Veřejnost hlavního přelíčení budiž z důvodu veřejné mravopočestnosti dle: §229 tr. ř. až do vyhlášení rozsudku vyloučena. (...)

Důvody: Jelikož očekávati dlužno, že při hlavním přelíčení, jež odbýváti se má, v okolnostech jednati se bude, jež veřejné mravopočestnosti na úkor jsou, bylo na vyloučení veřejnosti hlavního přelíčení dle zákonného ustanovení shora uvedeného nalézti.“¹⁰

Jelikož se jednalo o porotní soud, byl první úkol zvolit porotu. Muselo být přítomno třicet povolaných mužů. Z nich se losovalo dvanáct porotců a jeden náhradní. Žalobce měl při losování právo šestkrát odmítnout vylosovaného porotce a obžalovaný měl toto právo sedmkrát. Po usazení vylosovaných porotců začíná proces.

„K návrhu veřejného žalobce prohlásí předseda po poradě nález zub přiložený.“¹¹

Zde může být první kámen úrazu. V celém spise už není jediná zmínka o nějakém zubu či jiném důkazu. Je možné, že onen zub se po mnoha letech přeměnil v knoflík, o kterém se mluvilo v první verzi vraždy. Pokud tedy měli porotcové v ruce zub jako důkaz, musel patřit jednomu z vrahů. Místo odpovědi na otázky najdeme pouze odkaz na protokoly sepsané při výslechu obou obžalovaných, které se nedochovaly.

Poté je František Peterka odveden ze soudní síně a František Hladík je vyslýchán. Jediné, co se dozvídáme ze spisu je, že se F. Hladík přiznává. Oproti tomu se posléze druhý obžalovaný brání a prohlašuje, že je naprosto nevinný.

„Týž prohlašuje, že jest docela nevinný, že ani vraždu, ani násilného smilstva nespáchal, že sice dne 13. května t. r. byl s F. Hladíkem na koroptvích vejcích, že však s ním kolem 5 h domů šel, že toho dne ani Lenku Coufalovou neviděl, tím méně ji tělesně zneužil neb zavraždil.“¹²

¹⁰ Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00

¹¹ viz výše

¹² Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00

Zde už vidíme lehký náčrt situace. Po tomto zapření následuje výslech sedmi svědků. O nich však spis zmiňuje pouze, že poskytnuli své ad generalia¹³ a posléze složili slib pravdomluvnosti. Zápis prozrazuje pouze číslo daného protokolu, kde je uvedena celá výpověď.

František Peterka také zmiňuje jméno Lenka Coufalová. Obětí však byla Eleonora Hudečková. Jedná se však o jednu a tu samou dívku. V domě č. 27 žila kdysi dávno rodina Coufalová a dodnes se v tomto domě říká u Coufalů, i když už v něm nikdo nebydlí. Proč zrovna Lenka? To zůstává otázkou. Eleonora je jméno dlouhé a nebylo by divu, kdyby si ho lidé takto zkracovali.

Oproti Františku Peterkovi se František Hladík přiznal, avšak tvrdil, že dívku nezabil.

„Když jsem byl hotov, řekl jsem Peterkovi, že mám strach, že nás Lenka prozradí. Zůstal jsem však poté na Hudečkové ležeti a držel jsem rukou levou pravou ruku Coufalové, a to, i když Peterka ji škrtil. Ruku jsem teprve pustil, když Peterka řekl, že jest po ni.

Na otázku, proč tak činil, odpovídá Hladík napřed, že to dělal, poněvadž se mu líbilo na Hudečkové ležeti, potom udává, aby se nemohla brániti, aby hned nevstala.“¹⁴

Po této výpovědi následuje výčet polehčujících a přitěžujících okolností. U obou je přitěžující, že jsou souzeni nejen za vraždu, ale i za přestupek krádeže. Polehčující okolnost je mládí obou obžalovaných (bylo jim kolem dvaceti let) a zanedbaná výchova, avšak na tu později nebyl brán zřetel. Františku Hladíkovi se mezi polehčující okolnosti přičítá doznání, lítost, pohlavní vášeň, příležitost a stáří dokonce pod dvacet let. Františku Peterkovi přidává mezi polehčující okolnosti jeho obhájce rozčilení, delší pohlavní vazbu (zřejmě se s Eleonorou neviděl poprvé) a to, že nebyl sám, nýbrž s F. Hladíkem.

Pak následuje rozhodnutí. Porota obdržela sestavené otázky, na které musela dát odpověď. V tomto případě bylo šest hlavních otázek a jedna eventuální, kdyby čtvrtá hlavní otázka byla zodpovězena záporně.

¹³ Zjištění osobních dat obviněného (= totožnost; rodinné, majetkové a výtěžkové poměry a předchozí tresty) Jednotlivé důkazní prostředky: provádění výslechu. [Http://pravo-cz.studentske.cz/2008/10/jednotliv-dkazn-prostedky.html](http://pravo-cz.studentske.cz/2008/10/jednotliv-dkazn-prostedky.html) [online]. [cit. 2016-08-31].

¹⁴ Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00

9. Hlavní otázky a rozsudek

„Otázky,

kteřé při porotním líčení proti Františku Peterkovi ab cous. pro zločin násilného smilstva porotcům předloženy byly.

1. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Peterka, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on s Františkem Hladíkem, svobodným čeledínem v Lavičkách dne 13. května 1900 odpoledne v Hajnovu borovičku u Laviček osobu ženskou, a sice Eleonoru Hudečkovou z Laviček skutečně vykonaným násilím učinil nezpůsobnou, aby jemu činila odpor a v stavu tomto ji k mimomanželskému souložení zneužil a že z toho násilí osobě, jež bylo ublíženo, důležitá škoda na životě přišla? 12 hlasů ano

2. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Hladík, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on s Františkem Peterkou, svobodným čeledínem v Lavičkách dne 13. května 1900 odpoledne v Hajnovu borovičku u Laviček osobu ženskou, a sice Eleonoru Hudečkovou z Laviček skutečně vykonaným násilím učinil nezpůsobnou, aby jemu činila odpor a v stavu tomto ji k mimomanželskému souložení zneužil a že z toho násilí osobě, jež bylo ublíženo, důležitá škoda na životě přišla? 12 hlasů ano

3. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Peterka, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on dne 13. května 1900 odpoledne v Hajnovu borovičku u Laviček proti člověku, totiž proti Eleonoře Hudečkové v úmyslu, aby ji usmrtil, takovým způsobem činil, že z toho pošla smrt její?

12 hlasů ano (3 s výminkou úmyslné vraždy její)

4. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Hladík, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on dne 13. května 1900 odpoledne v Hajnovu borovičku u Laviček proti člověku, totiž proti Eleonoře Hudečkové v úmyslu, aby ji usmrtil, takovým způsobem činil, že z toho pošla smrt její?

6 hlasů ano, 6 hlasů ne

5. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Peterka, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on s Františkem Hladíkem, svobodným čeledínem v Lavičkách, v době posledních dvou roků ode dne 13. května 1900 včetně nazpět počítaje, na území obce Laviček, ve kterém Kníže Lobkowitz a jeho zřízencové vykonávají honebnost, pro svůj užitek cizí movité věci, a sice koroptví vejce v ceně 10 Korun převyšující zdržen a bez přivolení majetníka, co spoluzloději odejmuli? 12 hlasů ano avšak pod cenou 10 K

6. hlavní otázka

Jest obžalovaný František Hladík, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on s Františkem Peterkou, svobodným čeledínem v Lavičkách, v době posledních dvou roků ode dne 13. května 1900 včetně nazpět počítaje, na území obce Laviček, ve kterém Kníže Lobkowitz a jeho zřízencové vykonávají honebnost, pro svůj užitek cizí movité věti, a sice koroptví vejce v ceně 10 Korun převyšující zdržen a bez přivolení majetníka, co spoluzloději odejmuli? 12 hlasů ano avšak pod cenou 10 K

7. eventuelní otázka pro případ záporného zodpovídání 4. hlavní otázky

Jest obžalovaný František Hladík, svobodný čeledín v Lavičkách, vinen, že on dne 13. května 1900 odpoledne v Hajnovu borovičku u Laviček proti člověku, totiž proti Eleonoře Hudečkové v úmyslu, aby ji usmrtil, nevztáhnuvši při samém vykonání vraždy ruky své a nezpůsobiv spolu způsobem činným, přispěl ke skutku tím způsobem, že slovy „mám strach, že nás prozradí“ zlý skutek nastražil, k němu úmyslně přičinění dal a k bezpečnému vykonání jeho přispěl? 12 hlasů ano“¹⁵

Porotci vyjádřili svůj názor a byla odsouhlasena vina obou. Zbýval jen vymezit rozsudek. František Peterka byl odsouzen „ku smrti provazem“ a František Hladík k těžkému žaláři v trvání deseti let a dne 13. května každého roku bude v tmavé komůrce s tvrdým ložem a postem. Oba obžalovaní museli nahradit útraty trestního řízení a výkonu trestu. Dále musí zaplatit knížeti Lobkowitzovi 8 Korun.

¹⁵ Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00

10. Další život odsouzených

František Hladík se po výkonu svého trestu v Plzni vrátil do Laviček a založil rodinu. Po té se odstěhoval. František Peterka se už domů nevrátil. U jeho jména ve sčítacích aparátech najdeme poznámku, že se zdržuje ve vězení ve Volarech. V těchto místech bývalo vězení pro mládež, ale s politickými změnami v průběhu let se měnil i zájem zachovávat určité písemnosti, a proto dnes už nenajdeme spisy z této věznice. Ani v archivech plzeňského vězení není jediná zmínka o Františku Hladíkovi.

12. Závěr

Bylo velice zajímavé sledovat, co se stalo s příběhem o Eleonoře za sto šestnáct let. Ve finále nikdo neví, jak přišla mladá dívka o život. V naší vesnici je velice rozšířená první verze, ale nakonec se ukázalo, že i druhá verze skrývá část pravdy. O rozsudku nad oběma vrahy se ve vesnici zřejmě moc nemluvalo. Možná ani moc lidí nevědělo přesně, jaký trest jim byl předepsán. Oba zmizeli z vesnice a o tragické události se přestalo mluvit. Každý měl svých starostí dost, a tak jedinou památkou se stal malý obrázek v lese.

Překvapilo mě, na kolik chyb jsem narazila při objasňování okolností. Nejprve špatné datum na obrázku v Borovičku, poté jiná jména v obecní kronice. Už to ukazuje, že se na událost zapomělo. Dnes by taková událost nezůstala bez povšimnutí všelijakých médií a velice rychle by se rozšířila do celé republiky.

Zbývá si položit otázku: Jak to vlastně bylo? Podle útržkovitých informací ze soudního spisu si můžeme pouze domyslet, co se v neděli 13. května 1900 vlastně stalo. Eleonora zřejmě po cestě z Velkého Meziříčí viděla dva kluky z Laviček, jak berou koroptví vejce. Oni k ní zašli, znali ji a zřejmě ji chtěli postrašit, aby je neudala. Postrašení se pak změnilo ve znásilnění. Poté dostal Hladík strach, že je prozradí, a tak ji Peterka uškrtil. Zda ji pak zahrabali v lese, nebo jinak se jí zbavili, nám spis neprozrazuje. Soudní záznam byl bohužel příliš stručný a více informací jsem nikde v archivu nenašla a už asi ani nenajdu.

Věřím, že moje práce bude přínosná pro všechny, kteří se zajímají o osud mladé dívky zavražděné nedaleko obce Lavičky. Zároveň to je další střípek obohacující historii této obce. Ráda bych opravila chybu na obrázku v Borovičku a napsala tam něco více o tragické události, aby všichni, kteří kolem půjdou, mohli zjistit, co se vlastně na kraji lesa tehdy stalo.

Zdroje:

1. Jednotlivé důkazní prostředky: provádění výslechu. *Http://pravo-cz.studentske.cz/2008/10/jednotliv-dkzn-prostedky.html* [online]. [cit. 2016-08-31].
2. Kronika obce Lavičky [online]. [cit. 2016-22-07] dostupná z: http://www.obec-lavicky.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=175&Itemid=79
3. Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00
4. VOBORNÝ, J. a kol.: *Minulost a současnost obce Lavičky - Závist*. 1. vydání. Hlinsko: Tiskárna Grafies, 2014, s. 115.

Přílohy:

1. Rodný dům Eleonory Hudečkové Lavičky č. 27 – foto M. Nedomová
2. Obrázek na památku tragické smrti Eleonory Hudečkové v lese Borovičko nedaleko obce Lavičky – foto M. Nedomová
3. Originál soudního spisu popisujícího případ Eleonory Hudečkové – foto M. Nedomová
4. Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00 – rozsudek bez hlavních otázek

1. Rodný dům Eleonory Hudečkové Lavičky č. 27 – foto M. Nedomová

2. Obrázek na památku tragické smrti Eleonory Hudečkové v lese Borovičko nedaleko obce Lavičky – foto M. Nedomová

3. Originál soudního spisu popisujícího případ Eleonory Hudečkové – foto M. Nedomová

JMÉNEM JEHO VELIČENSTVA CÍSAŘE!

C. k. sborový soud porotní v Jihlavě za předsedání c. k. rady z. s. Lorenze a za přítomnosti c. k. radů z. s. ryt. z Ditrichů a c. k. soudního sekretáře Ráčka jako soudců a c. k. auskultanta Dr. Heifnera jako zapisovatele k obžalobě c. k. státního zastupitelstva v Jihlavě za dne 9. června 1900 č. j. Sk 412/00/6 na

Františka Peterku

a

Františka Hladíka

pro zločin dle §§125, 134, 135 č. 4 a 171 174 II. b trestního zákoníku

dnes pro hlavní líčení, které následkem nařízení ze dne 26/9 1900 č. j. 86 za přítomnosti c. k. státního zástupce c. k. náměstka Korfelda, obžalovaných Františka Peterky a Františka Hladíka ve vazbě jsoucích, obhájci Dr. Kominika a Dr. Noska dne 16. a 17. října 1900 bylo vykonáno, na základě návrhu žalobcem učiněného, aby obžalovaný František Peterka byl vinným uznán zločinem vraždy zločinem násilného smilstva a přestupkem dle 460 tr. z, aby pak potrestán byl dle § 136 tr. z. vzhledem ku §34 a 35 tr. z., aby obžalovaný František Hladík byl vinným uznán zločinem ve smyslu §§ 125, 137 a přestupkem dle §§460 tr. z. a potrestán byl dle § 126 tr. z. za použití §338 tr. z. vzhledem ku §§ 34 a 35 tr. z.

(...otázky obžaloby...)

Uznal za právo:

1) František Peterka – dne 17. srpna 1879 v Lavičkách narozený, tamže příslušný, katolický, svobodný čeledín v Lavičkách

2) František Hladík dne 29. listopadu 1880 v Lavičkách narozený tamže příslušný, katolický, svobodný čeledín v Lavičkách jsou vinni

I) zločinu násilného smilstva ve smyslu §125 tr. z. spáchaným tím, že oni dne 13. května 1900 odpoledne v Hájnovu borovičku u Laviček osobu ženskou a sice Eleonoru Hudečkovou z Laviček skutečně vykonaným násilím učinili nezpůsobnou, aby jim činila odpor a v stavu tomto ji k mimomanželskému souložení zneužili a že z toho násilí osobě, již bylo ublíženo, důležitá škoda na životě pošla.

II) přestupkem ve smyslu § 460 tr. z. spáchaným tím, že oni v době posledních dvou roků ode dne 13. května 1900 všichni nazpět počítaje na území obce Laviček, ve kterém kníže Lobkowitz a jeho zřízencové vykonávají honebnost, pro svůj užitek movité věci a sice koroptví vejce v ceně 10 K nepřevyšující z držení a bez přivolení majetníka ve společnosti co spoluzloději odejmuli.

III. Dále jest František Peterka vinným zločinem vraždy prosté ve smyslu §§ 134, 135 č. 4 tr. z. spáchaným tím, že dne 13. května 1900 odpoledne v Hájnovu borovičku u Laviček proti člověku totiž proti téže Eleonoře Hudečkové v úmyslu, aby ji usmrtil, takovým způsobem činil, že z toho pošla smrt její.

IV. Dále jest František Hladík vinen zločinem vzdálené spoluviny a účastenství na vraždě ve smyslu §§ 5 a 134, 135 č. 4 a 137 tr. z. spáchaným tím, že dne 13. května 1900 odpoledne v Hájnovu borovičku u Laviček proti člověku totiž proti Eleonoře Hudečkové v úmyslu, aby ji

usmrtil, nevztáhnuv při samém vykonání vraždy ruky své a nezpůsobiv spolu činným, přispěl ke skutku tím způsobem, že slovy „mám strach, že nás prozradí“ zlý skutek nastrojil, k němu úmyslně příčinu dal a k bezpečnému vykonání jako přispěl odsuzují se za to

1) František Peterka dle § 136, 34 a 35 tr. z. ku smrti provazem

2) František Hladík dle II. sazby § 126 tr. z. za použití § 338 tr. z. a vzhledem ku §§ 34 a 35 tr. z. ku těžkému žaláři v trvání deseti (10) roků zostřenému 1 prostému měsíčně a dne 13. 5. každého roku tmavou komůrkou tvrdým ložem a postem a dle § 384 tr. z. oba obžalovaní ku náhradě útrat trestního řízení a výkonu trestu. Dle § 366 tr. ř. se panství knížete Lobkovic ve Velkém Meziříčí se svým nárokem na náhradu škody per 8 K odkazuje na pořád práva civilního.

Důvody: Jelikož porotcové k I. hlavní otázce obsahující ohledně Františka Peterky a ku II. hlavní otázce obsahující ohledně Františka Hladíka skutkovou povahu zločinu násilného smilstva §§ dle 125 tr. z. jednomyslně přisvědčili, byli oba obžalovaní zločincem v tom smyslu vinnými uznáni.

Jelikož dále porotcové na III. hlavní otázku obsahující ohledně Františka Peterky zločin prosté vraždy dle §§ 134 a 135 č. 4 tr. z. odpovídali „12 hlasy ano“ a z nich jen „3 s výminkou úmyslné vraždy“ byl obžalovaný František Peterka zločinem prosté vraždy vinným uznán.

Poněvadž dále porotcové na IV. otázku obsahující ohledně Františka Hladíka skutkovou povahu zločinu ve smyslu § 134, 135 č. 4 záporně totiž 6 hlasy ano 6 hlasy zodpovídali, kdežto k VII. eventuální otázce znějící na zločin ve smyslu, § 137 tr. z. jednomyslně přisvědčili byl obžalovaný František Hladík zločinem dle § 137 tr. z. vinným uznán.

Jelikož pak porotcové ku V. hlavní otázce obsahující ohledně Františka Peterky skutkovou povahu zločinem krádeže a ku VI. otázce ohledně Františka Hladíka obsahující též zločin krádeže 12 hlasy ano přisvědčili, avšak s dodatkem „pod cenu 10 K“ byli oba obžalovaní přestupkem krádeže vinnými uznáni. Co polehčující u Františka Peterky bylo vzato posavadní zachovalost a další nezavinění vazba vyšetřovací, co přitěžující souběh dvou zločinů s jedním přestupkem, vícero zlodějských útoků a společenský poměr při krádeži.

Při výměře trestu Františka Hladíka bylo shledáno přitěžujícím: souběh dvou zločinů s jedním přestupkem, vícero zlodějských útoků a společenský poměr při krádeži, co polehčující zachovalost, doznání, které též vedlo ku usvědčení spoluobžalovaného Františka Peterky, stáří pod 20 roky a delší nezaviněná vazba vyšetřovací. Zanedbané vychování nebylo vzato u obžalovaných co další okolnost polehčující, jelikož čisti a psáti znají a užili vychování jim poměrům přiměřené. Vzhledem k způsobům zločinů a stavu věci nebylo též vzato co polehčující okolnosti: příležitost naskytnutá a rozčilení.

Ostatní ustanovení rozsudku spočívají na místech zákona v enunciatě uvedených.

V Jihlavě 17/X 1900

4. Moravský zemský archiv, fond C 47 Krajský soud Jihlava, II. manip., kart. 144, sp. zn. Vr 214/00 – rozsudek bez hlavních otázek